

noční motýl sražen k zemi světlem denním
žádá nový nádech a probuzení
stává se jiným s ním stávám se jinou
v záchvatu noci se dvě tváře spojí v jedinou

slzy mě naučí se usmívat
když noc oči otvírá a já usínám
i do sítí pavoučích se dá štěstí chytat
a smrti v křídlech andělských už nemusím se bát

mraky plujou s vědomím
že až přijde čas spustí se déšť
nastane den kdy vzpomenem si na paměť
na naše rány bolavé

slzy mě naučí se usmívat
když noc oči otvírá a já usínám
i do sítí pavoučích se dá štěstí chytat
a smrti v křídlech andělských už nemusím se bát

o to co teď mám co budu mít a co chci
aby milovaní ještě žili přeju si
aby nekončily dny aby už nekončily dny

slzy mě naučí se usmívat
když noc oči otvírá a já usínám
i do sítí pavoučích se dá štěstí chytat
a smrti v křídlech andělských už nemusím se bát